

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 18 september 2018 met nummer RvVb/A/1819/0079
in de zaak met rolnummer 1718/RvVb/0265/A

Verzoekende partij	het college van burgemeester en schepenen van de gemeente SCHILDE vertegenwoordigd door advocaat Reiner TIJS met woonplaatskeuze op het kantoor te 2000 Antwerpen, Nassaustraat 37-41
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN
Tussenkomenende partij	de bvba DE VOGELENZANG vertegenwoordigd door advocaat Peter FLAMEY met woonplaatskeuze op het kantoor te 2018 Antwerpen, Jan Van Rijswijcklaan 16

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 22 december 2017 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 19 oktober 2017.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de tussenkomenende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Schilde van 19 juni 2017 voorwaardelijk ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de tussenkomenende partij onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het regulariseren van constructies bij een horecazaak, het wijzigen van de functie van de woongelegenheid naar administratieve ruimte en het aanleggen van een parking op de percelen gelegen te 2970 Schilde, Wijnegemsteenweg, met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie C, nummers 185D, 181E, 181F.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

Met een beschikking van 10 juli 2018 heeft de voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen vastgesteld dat het beroep op het eerste gezicht alleen korte debatten vereist.

De verzoekende partij en de tussenkomenende partij dienen een nota met opmerkingen in.

De procespartijen zijn opgeroepen voor de behandeling van het dossier met korte debatten op de openbare zitting van 28 augustus 2018.

Advocaat Laura VAN DOOREN *loco* advocaat Reiner TIJS voert het woord voor de verzoekende partij.

Mevrouw Ellen VAN MEENSEL voert het woord voor de verwerende partij.

Advocaat Glenn DECLERCQ *loco* advocaat Peter FLAMEY voert het woord voor de tussenkomende partij.

De kamervoorzitter stelt de zaak in dezelfde staat in voortzetting naar de zitting van 4 september 2018 teneinde de stand van uitvoering van de tweede vergunning toe te lichten.

Advocaat Glenn DECLERCQ *loco* advocaat Peter FLAMEY voert het woord voor de tussenkomende partij.

De verzoekende en verwerende partij verschijnt schriftelijk.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

De verwerende partij en de tussenkomende partij betwisten de ontvankelijkheid van de vordering.

De Raad is echter van oordeel dat de excepties van de verwerende partij en de tussenkomende partij slechts onderzocht en beoordeeld moeten worden voor zover een onderzoek van de vordering tot vernietiging aan de orde is. Gelet op wat volgt, is een dergelijk onderzoek niet aan de orde nu de verzaking aan de bestreden beslissing wordt vastgesteld en deze louter omwille van de duidelijkheid in het rechtsverkeer vernietigd wordt.

IV. AMBTSHALVE ONDERZOEK IN HET KADER VAN DE KORTE DEBATTEN

De voorzitter van de Raad stelt in de beschikking van 10 juli 2018 onder meer het volgende vast:

“ ...

Parallel met de voorliggende procedure vorderen de heer Raoul DIRCKX en mevrouw Rose Marie HOFKENS, eveneens met een aangetekende brief van 22 december 2017, de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van deze beslissing. Deze zaak is bij de Raad gekend onder rolnummer 1718/RvVb/0294/SA. De belanghebbende treedt als eerste tussenkomende partij op in die zaak met rolnummer 1718/RvVb/0294/SA.

Met zijn arrest van 8 mei 2018 met nummer RvVb/S/1718/0836 verwerpt de Raad de vordering tot schorsing ingesteld door deze verzoekende partijen.

Enkel de eerste verzoekende partij in de zaak met rolnummer 1718/RvVb/0294/SA dient met een aangetekende zending van 20 juni 2018 (datum ontvangst) een verzoek tot voorzetting in. Bij toepassing van artikel 69, tweede lid van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (hierna: Procedurebesluit) wordt de tweede verzoekende partij geacht afstand van geding te hebben gedaan.

Eveneens in de voorliggende zaak komt het de voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen of de door hem aangewezen bestuursrechter toe om desgevallend ambtshalve te onderzoeken of het beroep alleen korte debatten vereist, met toepassing van artikelen 59 en 59/2 van het Procedurebesluit.

Gedurende de vermelde schorsingsprocedure werd de Raad in kennis gesteld van de een e-mail met bijlage uitgaande van de belanghebbende welke onder meer als volgt, luidt:

“ ...

Wij haasten ons hierbij u kopie te bezorgen van het besluit van de deputatie van de provincie Antwerpen dd. 22 maart 2018 dat ons zopas heeft bereikt en waarbij aan de bvba De Vogelenzang opnieuw een voorwaardelijke stedenbouwkundige vergunning wordt verleend overeenkomstig de in rood aangepaste plannen voor de regularisatie van constructies, een functiewijziging en de aanleg van een parking op een terrein gelegen te Schilde, Wijnegemsteenweg 193.

...”

In het verlengde van wat voorafgaat, nam de Raad ook kennis van het standpunt van de belanghebbende ingenomen ter zitting tijdens de behandeling van de vordering tot schorsing in de zaak met rolnummer 1718/RvVb/0294/SA, waarbij zij zonder tijdsbepaling verklaarde de bestreden beslissing niet te zullen uitvoeren. De Raad kan in dat verband verwijzen naar de volgende weergave zoals opgenomen in het ondertekende proces-verbaal van de vermelde zitting:

“ ...

De raadsman van de eerste tussenkomende partij verklaart ter zitting dat er een nieuwe vergunning is afgeleverd door de Deputatie van de provincie Antwerpen op 22 maart 2018 en waarbij de eerste tussenkomende partij verklaart de thans betwiste eerste vergunning niet te zullen uitvoeren.

...”

De verklaring van de belanghebbende dat zij de bestreden vergunning niet zal uitvoeren, kan op het eerste gezicht niet anders uitgelegd worden dan als een verzaking aan de bestreden beslissing.

...”

Standpunt van de partijen

1.

In haar nota met betrekking tot de behandeling bij korte debatten, sluit de verzoekende partij zich in essentie aan bij de in de beschikking van de Raad opgenomen vaststellingen. Zij verzoekt de Raad om de bestreden beslissing te vernietigen omwille van de duidelijkheid in het rechtsverkeer, gelet op de verzaking aan deze vergunning door de tussenkomende partij.

In haar aanvullende nota voegt de verzoekende partij een aantal stukken toe met betrekking tot de stand van uitvoering van de tweede vergunning en stelt zij dat de tussenkomende partij nagenoeg volledig uitvoering heeft gegeven aan de laatst bekomen vergunning, zodat het aangewezen en noodzakelijk is om de bestreden beslissing te vernietigen.

2.

De tussenkomende partij geeft in haar nota met betrekking tot de behandeling bij korte debatten aan dat zij het niet eens is met de in de bovenvermelde beschikking opgenomen vaststellingen. Zij

wijst erop dat zij louter ten bewarende titel en onder voorbehoud van alle recht een nieuwe aanvraag heeft ingediend voor het regulariseren van een aantal constructies, een functiewijziging en de aanleg van een parking op het perceel in kwestie. Van een afstand van de aan de bestreden beslissing onderliggende aanvraag kan volgens haar geen sprake zijn. Zij stelt verder dat inhoudelijk nagenoeg geen verschil bestaat met de met de bestreden beslissing vergunde aanvraag. Verder meent zij dat de Raad met haar beschikking voorbijgaat aan het onderscheid tussen de termen “niet uitvoeren” en “verzaken”. Waar het “niet uitvoeren” inhoudt dat zij niet zal overgaan tot de uitoefening van de haar verleende gunst, leidt dit nog niet tot het verlies van die gunst. Wanneer de begunstigde van een stedenbouwkundige vergunning om een welbepaalde reden beslist om deze vergunning niet uit te voeren; betekent dit niet dat deze vergunning niet op een later tijdstip kan worden uitgevoerd, aldus de belanghebbende.

In het verlengde van dat alles haalt de tussenkomende partij rechtspraak van de Raad aan die stelt dat de afstand van vergunning niet vermoed wordt. Naast een uitdrukkelijke verzaking is er evenmin sprake van een impliciete verzaking, aldus de belanghebbende. Specifiek wat die laatste verzaking betreft, verwijst zij naar diverse rechtspraak van zowel de Raad als de Raad van State. Tot slot stelt de belanghebbende dat er, in het licht van al wat voorafgaat en het gegeven dat ook de tweede stedenbouwkundige vergunning ‘precair’ is in het licht van een verzoek tot vernietiging ingesteld door de eerste verzoekende partij, geen grond is voor een behandeling bij korte debatten.

In haar aanvullende nota herhaalt de tussenkomende partij in essentie haar reeds ontwikkelde stelling en herbevestigt zij dat de parking op dit ogenblik volledig uitgevoerd is *“en dat de enige nog overblijvende op 22 maart 2018 vergunde onderdelen enkel betrekking hebben op de vervanging van asfalt door waterdoorlatende matten en het afbreken van de toiletten en de berging”*.

Verder stelt zij nog dat de verzoekende partij geen actueel belang meer heeft, nu zij de tweede vergunning verleend op 22 maart 2018 niet heeft aangevochten, zodat zij geen belang heeft om op te komen tegen de eerste stedenbouwkundige vergunning van 19 oktober 2017, waarvan de uitvoering niet verder benaastigd wordt.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij heeft als vergunningverlenend bestuur in eerste aanleg een belang van rechtswege. In de mate dat thans in rechte twee vergunningen bestaan, waarvan enkel de laatste vergunning wordt uitgevoerd, blijft de verzoekende partij haar actueel belang behouden en kan zij de vernietiging van de door haar bestreden beslissing vorderen omwille van de duidelijkheid in het rechtsverkeer. Het gegeven dat zij geen beroep heeft aangetekend tegen de tweede vergunning doet hieraan geen afbreuk.

De exceptie van de tussenkomende partij wordt verworpen.

2.

Artikel 59, §1 Procedurebesluit bepaalt:

“De voorzitter van het College of de door hem aangewezen bestuursrechter kan ambtshalve onderzoeken of het beroep volgens de vereenvoudigde procedure kan worden behandeld of alleen korte debatten vereist.”

Uit deze bepaling volgt de bevoegdheid van de Raad om ambtshalve te onderzoeken of een beroep volgens de vereenvoudigde procedure kan worden behandeld of alleen korte debatten vereist.

Een zaak kan met korte debatten worden behandeld wanneer een vernietiging zich opdringt op basis van een middel dat of een vaststelling die onmiddellijk dermate duidelijk is dat een doorgedreven onderzoek niet noodzakelijk is.

2.

Gelet op de in de nota's met betrekking tot de behandeling bij korte debatten en de tijdens de zitting ingenomen standpunten, ziet de Raad de hoger vermelde vaststellingen opgenomen in de beschikking van 10 juli 2018 bevestigd.

Door zonder tijdsbepaling verklaard te hebben de nu bestreden beslissing niet uit te voeren en een identieke aanvraag te hebben ingediend en bij besluit van 22 maart 2018 te hebben vergund gekregen, waarvan niet betwist wordt dat deze vergunning inmiddels op het terrein quasi volledig is uitgevoerd, verzaakt de belanghebbende impliciet maar duidelijk aan de bestreden vergunning.

Met het arrest van de Raad van 18 september 2018 met nummer RvVb/A/1819/0078, in de zaak met rolnummer 1718/RvVb/0294/SA werd de bestreden beslissing reeds vernietigd met het oog op de duidelijkheid in het rechtsverkeer.

De Raad legt de kosten van het beroep, met name het door de verzoekende partij betaalde rolrecht, ten laste van de tussenkomende partij omdat alleen zij, in tegenstelling tot de andere procespartijen, beschouwd kan worden als de *“in het ongelijk gestelde”* procespartij wegens het feitelijk verzaken aan de bestreden beslissing.

BESLISSING VAN DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt het verzoek tot vernietiging bij gebrek aan voorwerp.
2. De Raad legt de kosten van het beroep bestaande uit het rolrecht van de verzoekende partij, bepaald op 200 euro ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 18 september 2018 door:

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de zevende kamer,

Stephanie SAMYN

Marc VAN ASCH